

[Arne Larsen.]

den enkelte virksomhed, ganske givet vil give sig udslag i større produktion, så kan det ærede medlem selvfølgelig nok mene, at jeg er naiv, men på den anden side har jeg lov til at påstå, at det ærede medlem er snæversynet, hvis han påstår, at noget sådant ikke vil blive tilfældet. Det er den sædvanlige arbejdsgiverindstilling og -mentalitet: vi alene vide; der er ikke andre, der skal blande sig i produktionsforløbet, her betakker vi os for medindflydelse. Men jeg tror, at udviklingen også på dette område vil slå stærkere igennem, at kravet vil blive rejst stærkere og stærkere om, at også lønmodtageren, funktionæren, han, der arbejder med problemerne til daglig, og som ved, hvor skoen eventuelt trykker i produktionsområdet, at han naturligvis også vil have muligheder for at berige og udvikle virksomheden og fremme dens trivsel på en række områder.

Den højtærede arbejdsminister fandt, at jeg havde oplæst SF's aktionsprogram. Ja, det er muligt, jeg har gjort det, men jeg fandt, at det var så godt, at det høje tings medlemmer havde godt af at stifte bekendtskab med socialistisk folkepartis synspunkter på disse områder.

Men der er en enkelt ting, jeg gerne vil sige i forbindelse med samarbejdsudvalgene. De opstod jo efter samarbejdsudvalgsaftalen af 1949 og har altså virket i 15 år, og de erfaringer, man har gjort på arbejdsmarkedet gennem de 15 år, har ikke været særlig positive. Det er jo ikke bare spørgsmålet om, hvad farve toiletpapiret skal have, eller om man skal have cykelstativer eller noget i den retning, og hvor mange håndvaske der skal placeres hist og her. Det tror jeg ikke kan påkalde særlig stor interesse. Det er nok andre problemer, som er mere givtige, som man finder mere interessante, og som man ønsker at få tag i på arbejdspladsen: spørgsmålet om produktionens tilrettelæggelse, investeringer o. s. v., disse reelle ting, som betyder uendelig meget for den enkeltes økonomiske udkomme på den enkelte fabrik. Det skulle glæde mig overordentlig meget, om den nye samarbejdsaftale kunne blive en større succes, men det reelle er jo, at den giver ikke medindflydelse på de mere kontante ting og på de mere reelle ting på arbejdspladsen; det er stadig

væk arbejdsgiveren, der i sidste instans leder og fordeler arbejdet, og det kan i mange henseender godt være, at her trænges til en fornyelse; det er jeg i hvert tilfælde ganske overbevist om.

Rimstad: Til det ærede medlem hr. Helveg Petersen vil jeg gerne sige, at når man fremsætter et forslag, der under visse betingelser kan være skadeligt, så er det efter min mening af vigtighed, at man i hvert fald har så meget kendskab til tingene i enkeltheder, at man kan vurdere, hvornår og under hvilke forhold en sådan skadelighed optræder. Jeg mener ikke, ordføreren for forslagsstillerne har dette kendskab, og det er det forhold, jeg har advaret imod. Her er en sag, der, som jeg sagde, er i god gænge; indblanding udefra kan medføre, at væksten stagnerer, og det er en risiko, som det næppe er værd at tage.

Så har jeg en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Arne Larsen. Jeg har af den højtærede arbejdsminister lært ved hans sidste indlæg i debatten her, at det øjensynlig drejede sig om, jeg tror, han sagde en hel SF-aktion, og hvis man skal se det under denne synsvinkel, forstår jeg det ærede medlem hr. Arne Larsens bemærkninger; men jeg vil gerne tilføje, at han netop i sin kritik af mig brugte ordet medindflydelse, noget, som disse kedelige arbejdsledere og arbejdsgivere ikke ville ind på. Det er et forkert forhold; jeg har netop stået og talt om, at man har stor interesse for at komme ind på begrebet medindflydelse, så stor interesse, at man oven i købet har selve begrebet meget stærkt i focus i øjeblikket. Det er medbestemmelsen, det drejer sig om, men det er en forveksling fra det ærede medlem hr. Arne Larsens side, som i og for sig er karakteristisk for hele denne diskussion om industrielt demokrati. Det er, som vi var enige med den højtærede arbejdsminister om, endnu ikke skarpt defineret.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Helveg Petersen): Der er jo altid, når der stilles forslag om noget nyt, mennesker, der finder, at det er umodent, tiden er ikke inde til, at den slags ting drages frem, og det er skadeligt, at tankerne rejses. Jeg er mig ikke be-